

Oppepper

Rusig aan maar

Ben je moe en afgedraaid? Kom tot mij. Zonder je af met mij en kom weer tot leven. Ik laat je zien hoe je echt tot rust kunt komen. Wandel met mij en werk met mij; kijk hoe ik het doe. Leer over de ongeforceerde ritmes van genade. Ik zal je niets zwaars of slecht passends opleggen. Blijf in mijn gezelschap dan zul je leren om vrij en licht te leven.” Mattheüs 11:28-30

Een politicus in de 18e eeuw was eens op reis met zijn bediende en sliep in een herberg, maar kon de slaap niet vatten. Hij draaide onrustig rond, want de problemen waar hij mee te maken had waren hem te groot. Tenslotte sprak zijn bediende, die in dezelfde kamer sliep: “Meester, mag ik u wat vragen?”

“Natuurlijk.”

“Was God gisteren al de baas over deze wereld?”

“Natuurlijk, was Hij dat,” antwoordde de politicus.

“En is Hij morgen ook de baas nog?”

“Natuurlijk.”

“Waarom laat u Hem dan ook vannacht niet de baas zijn?”

De raad van de bediende raakte de man diep. Hij viel direct in slaap en had toch nog een heerlijke rust.

Er zijn tegenwoordig zoveel mensen die dag in, dag uit maar doorgaan en zich met halsbrekende snelheid voortbewegen om het ene probleem na het andere op te lossen. Het is bedroevend als je eraan denkt wat er kan gebeuren als je te zwaar belast bent, tot aan het punt waar je een instorting krijgt. Als je niet uitrust in de Heer en je eigen tempo niet in de hand houdt kan die intense spanning daar toe leiden.

Soms moet je het rustig aan doen. Je moet vertrouwen hebben in de Heer en besluiten dat je maar tot hier gaat en niet verder. Als er dan iets niet af komt, moet het later maar gedaan worden.

De Heer heeft beloofd dat Hij ons nooit meer te dragen geeft dan wij aankunnen, dus moet er een oplossing voor zijn, of je draagt lasten die de Heer niet van je verlangt. Als er soms geen oplossing te vinden is, moet je het durven laten gaan. De Heer zorgt toch zeker overal voor?

Het is Zijn werk, dus hoeven we niet de hele last op onze eigen schouders te laden. Als we te moe of gespannen worden, gaat er al snel lichamelijk van alles mis. Zo krijgen we bijvoorbeeld hoofdpijn; bij sommige mensen wordt het zelfs migraine, waardoor we helemaal niet meer verder kunnen. Je kunt het dus net zo goed wat rustiger aan doen. Je moet je eigen grenzen kennen en de rest tot later laten liggen. Als je namelijk teveel probeert te doen gaat het werk er zelfs onder lijden. Je relaties met anderen zullen te lijden hebben als je chagrijnig en opvliegend wordt, dus anderen gaan er dan ook onder lijden.

Het is geweldig als je verantwoordelijkheidsgevoel hebt, maar soms kun je er weleens teveel van hebben. Je gaat dan gauw dingen op je schouders laden die jouw verantwoordelijkheid eigenlijk helemaal niet zijn. Zulke lasten kun je gewoon niet voortdurend dragen. We denken al gauw dat we belangrijker zijn dan we eigenlijk zijn, dus moet de Heer die groothedswaanzin af en toe wegnemen, zodat we een stapje terug doen en tegen de Heer zeggen: “U moet het doen. Zorgt U ervoor. Ik kan het niet.”